Duminică 13 Septembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Miercuri 16 Septembrie

19-21 Fanfară

Joi 17 Septembrie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 18 Septembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

ANUNȚURI

Cu bucurie anunțăm venirea pe lume a micuțului Daniel Teofil în familia Frenț Ștefan și Maria, cântărind 3,600 kg. Dumnezeu sa îl binecuvinteze cu o creștere sănătoasă și armonioasă spre slava Lui și bucuria părinților!

Acțiunea Ghiozdanul

Ca și biserică am vrea să ne alăturăm și în anul acesta acțiunii inițiate de surorile din Comunitatea Baptistă Timiș, care constă în colecționarea de rechizite și alte obiecte necesare pentru începutul noului an școlar.

Scopul acțiunii este acela de a da o mână de ajutor familiilor nevoiașe aflate în bisiericile mai mici din județ (și nu numai). Astfel, se dorește pregătirea unui ghiozdan (nou sau vechi, dar care să mai poată fi folosit) cu câteva din rechizitele de bază pentru începutul de an școlar: diferite caiete (matematica, dictando, biologie, geografie, muzica), penar, ustensile de scris. Dumnezeu să binecuvinteze dorinta fiecăruia de a se implica în această formă de slujire!

Persoane de contact: sora Aurica Voichescu și sora Cerasela Vrajitor.

Drăghia Claudiu – 13.09
Hergane Floarea – 13.09
Huluban Maria – 13.09
Judea Cornel – 13.09
Negrei Maria – 14.09
Petrescu Lavinia – 14.09
Cocîrțeu Sofia – 15.09
Lazăr Elisabeta – 15.09
Chirici Iuliana – 16.09
Oprea Liliana – 16.09
Glisa Achim – 17.09
Puscasi Persida – 17.09
Selejan Viorel – 18.09
Vesa-Bocancea Floarea – 18.09
Onofrei Elena – 19.09
Petruș Bumba Mariana – 19.09

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

"...CACI A TA ESTE ÎMPĂRĂȚIA ȘI PUTEREA ȘI SLAVA ÎN VECI. AMIN !"

NR. 229 | 13 SEPTEMBRIE

Rugăciunea Tatăl nostru se încheie în cel mai frumos mod cu putință. Dumnezeu Tatăl primește recunoaștere și pentru împărăție, și pentru putere, și pentru slavă. Toate acestea fiind valabile în veci de veci, au de-a face cu ființa lui Dumnezeu care se deosebește de orice om, tocmai prin atributele Sale. Noi, ca oameni, avem singurul drept să I le recunoaștem.

După cum începutul acestei rugăciuni este legat de Dumnezeu, tot așa și sfârșitul ei este referitor la Dumnezeu. Da, începem să ne rugăm cu Dumnezeu în minte și sfârșim tot cu El. Îl glorificăm la început și Îl binecuvântăm la sfârșit, fără a face din lucrul acesta un șablon sau un stereotip, ci o mărturisire sinceră și profundă că din El și pentru El sunt toate lucrurile.

Noi trebuie să recunoaștem că a Lui este împărăția!

El are drept să domnească și tot El posedă poporul și teritoriul peste care să domnească. Încă din vechime, israeliții inspirați de Duhul Sfânt spuneau că Dumnezeu împărățește și chiar se detașau de celelalte popoare prin faptul că au un asemenea Împărat. Domnul Isus a făcut posibilă intrarea în Împărăția lui Dumnezeu și pentru noi neamurile. Facem parte în mod voluntar din Împărăția Lui și vrem să trăim în conformitate cu legile și poruncile împărăției. Nimeni și nimic nu va putea să-I ia lui Dumnezeu dreptul acesta de a împărăți, pentru că El este autoritatea supremă care îngăduie existența altor împărății și altor împărați. Deci, cineva mai presus de El nu există. El are o împărăție fără frontiere omenești și fără mijloace omenești de a o păstra în funcțiune. Împărăția este a Lui, iar noi suntem din dragoste supușii Lui!

Noi trebuie să credem că a Lui este puterea!

Nu vorbim despre o putere de factură omenească, dată de influență, bani sau chiar aspect fizic. Când ne gândim la puterea lui Dumnezeu, noi trebuie să avem în vedere acele dimensiuni și acele trăsături care niciodată nu pot fi întâlnite la vreun om. Puterea Lui este unică! El a avut puterea să facă lumea din nimic, El a avut puterea să-i hranească pe evrei cu mâncare venită din cer și cu apă scoasă din stâncă, El a avut puterea să-i împroprietăreze pe israeliți cu o țară unde curgea lapte și miere, El a avut puterea să-L întrupeze pe Domnul Isus și apoi să-L dea la moarte pentru vina păcatelor întregii omeniri. Asta da putere! Cine a mai făcut lucrări de felul acesta? Nimeni, categoric nimeni! În fața unei asemenea realități noi trebuie să ne umilim și să ne fie teamă de un asemenea Dumnezeu.

continuare pe pagina următoare >

Noi trebuie să mărturisim că a Lui este slava!
După toate lucrurile care le știm despre El, nu este o atitudine mai corectă decât aceasta: Tu Doamne, ești vrednic să primești toată slava și toată cinstea. Slava Lui este un efect meritat pentru tot ceea ce este și tot ceea ce face. Faptul că cineva nu I-o dă, asta nu înseamnă că El nu o are. Este doar o lipsă de recunoaștere, dar slava rămâne. În mărturisirea slavei Sale noi cântăm, ne rugăm, predicăm, fără a căuta ceva pentru noi. Când vom căuta ceva pentru noi, deja am luat din ce-I revine Lui. Din această cauză se impune pentru fiecare dintre noi o măsură de precauție pentru toate momentele din viața noastră când credem că am reușit ceva și suntem foarte gata să ne atribuim merite și elogii. De fapt, noi suntem doar monitoare ale harului Său pentu noi. Să-I dăm slavă necondiționat pentru că este numai a Lui.

Orice rugăciune trebuie să se încheie în adorare la adresa Lui. Finalul acestei rugăciuni poate fi un model pentru noi. Să medităm și să ne inspirăm din conținutul bogat al acestei rugăciuni.

Pastor Ioan Cocîrțeu

LASA-TI INGRIJORARILE LA USA... CINEVA DE SUS SE VA-NGRIJI DE ELE

"Nu va îngrijorati dar de ziua de maine; caci ziua de maine se va îngrijora de ea însasi. Ajunge zilei necazul ei." [Matei 6:34]

Fw. Boreham, a povestit despre un membru al bisericii sale care a mărturisit că trăieste o pace și-o liniște deplină. La o sărbătoare a mulțumirii, acesta a adus pastorului un coș cu diferite fructe proaspete. În discuția care a urmat, pastorul l-a întrebat despre calmul său ieșit din comun. După o mică ezitare enoriașul a răspuns: „Trăiesc așa pentru că mi-am făcut o regulă a vieții: „Când închid ușa, atunci închid cu adevărat ușa!" Pentru că și-a dat seama că pastorul nu a înțeles ceea ce a vrut să spună, acesta a continuat explicând că în prima parte a vieții sale obișnuia să meargă la culcare luând cu el toate temerile și necazurile de peste zi. Având un somn neliniștit, sănătatea i s-a deteriorat repede. Însă într-o noapte în care nu putea să doarmă, a mers la fereastră și a privit grădina. Era o noapte frumoasă și întreaga curte era scăldată de lumina lunii. Totul părea îmbrăcat într-o aureolă magică, iar întreaga existență era cufundată într-o pace de mormânt. "Numai mintea mea" se gândea el, "este tulburată și frământată de atâtea gânduri și probleme ce-mi răvășesc viața". Conștient de acest contrast și-a zis:"De ce am încuiat ușa biroului meu cu atâta grijă, dacă am lăsat ca notele de plată și programările pentru întâlnirile de mâine să vină după mine acasă?" De ce am închis ușa dormitorului cu atâta grijă, dacă am lăsat ca toate poverile vieții să mă urmeze și să se cuibărească împreună cu mine în același pat? Atunci am îngenunchiat în fața geamului deschis, spunea el, și am lăsat ca aerul proaspăt sa-mi atingă întreaga ființă. I-am cerut apoi Domnului să mă ierte de această neglijență și de atunci când închid ușa nimic nu mai poate să intre!

Experiența acestui credincios poate fi o bună atenționare pentru fiecare dintre noi. Este prea târziu ca să mai putem schimba ceva din trecut. Și cine știe ce se va întâmpla în viitor? Ceea ce va fi mâine, depinde însă în mare măsură de ceea ce facem astăzi! De aceea să închidem ușa pentru poverile trecutului și pentru îngrijorările viitorului și să facem ca ziua de azi să fie plină de semnificație, slujind lui Dumnezeu. Trăind doar pentru astăzi și lucrând pentru Dumnezeu, vei găsi pacea și bucuria de care și sufletul tău are atâta nevoie.

TU TE DARUIESTI DOMNULUI IN INTREGIME?

Într-o zi, Domnul Isus i-a urmarit pe bogatii vremii ce aruncau multe daruri în visteria templului. Printre acestia El a zarit si o vaduva foarte saraca, care a adus la Casa Domnului doar doi banuti. Observând sacrificiul acestei vaduve, Domnul Isus a facut o declaratie surprinzatoare: „adevarat va spun, ca aceasta vaduva saraca a aruncat mai mult decât toti ceilalti!" Prin aceste cuvinte, Domnul Isus a facut o evaluare neasteptata cu privire la masura jertfei acestei vaduve. Jertfa ei din punct de vedere al valorii materiale nu însemna nimic, dar din punct de vedere al masurii dragostei si-al credintei exprimate, valora mai mult decât tot ceea ce ceilalti oferisera. În traducerea King James, titlul acestui pasaj este supranumit:"obolul vaduvei!" În legatura cu acest sacrificiu, scriitoarea americana Angela Akers, a povestit o întâmplare interesanta: În timp ce astepta decolarea avionului cu care urma sa calatoresca spre Chicago, ea a început sa rasfoiasca un catalog cu produse pe care le puteai procura direct din avion. Produsele erau însa foarte scumpe, accesibile doar celor cu foarte multi bani în buzunar. Chiar daca nu intentiona sa cumpere ceva, scriitoarea a început sa examineze cu mare atentie fiecare produs în parte. La un moment dat în timp ce urmarea giuvaerele, privirea i-a fost atrasa de un lantisor ce purta numele „obolul vaduvei!" Cred ca nu glumesc atunci când folosesc aceasta numire, si-a zis scriitoarea! De aceea a citit prezentarea acelui medalion cu si mai mare atentie. Prin explicatiile prezentate a înteles ca niste bijutieri au turnat în bronz, acea moneda fara valoare din timpul Domnului Isus, dupa care au aurit-o si au atârnat-o de un lantisor foarte fin din aur de 14 karate. Prin aceste operatii, moneda lipsita de importanta, a capatat în mâinile bijutierului o mare valoare. Nu stiu daca atunci când a apreciat sacrificiul vaduvei, Domnul Isus s-a gândit la acesti banuti auriti, dar stiu bine ca El a avut în vedere inima aceleia care i-a daruit.

Banutii au avut valoare nu datorita aurului de 14 karate cu care au fost poleiti mai târziu, ci datorita faptului ca acestia exprimau credinta si dragostea unei inimi care s-a daruit Domnului în întregime.

*****

Lumânarea speranței

Patru lumânări ardeau pe masă. Era așa de liniște, încât se putea auzi ce "vorbesc". Prima lumânare suspină: "Eu mă numesc pacea, dar oamenii nu mă doresc!", iar lumina ei se stinse în următoarea clipă. Cea de a doua lumânare spuse: "Eu mă numesc credința, dar oamenii nu mai doresc să știe nimic despre Dumnezeu". O adiere de vânt stinse și lumina acesteia. A treia lumânare spuse tristă: "Eu mă numesc dragostea, dar oamenii se gândesc doar la ei înșiși și nu la alții". O ultimă licărire și se stinse și aceasta. Un copil veni în cameră și văzu lumânările stinse și începu să plângă.

"Nu-ți fie frică", spuse cea de a patra lumânare. "Eu mă numesc nădejdea, și atât timp cât ard, putem aprinde din nou lumânările: dragostea, credința și pacea!"

Sursa - nicolaegeanta.blogspot.ro